

Η σημασία της 28ης Οκτωβρίου σήμερα

Η ΠΡΟ ΕΝΔΟΣΗ εποχή της πρόσφατης ελληνικής ιστορίας, το ηρωικό «Όχι» και το Έπος του 1940-41, ενώ τότε απέσπασαν τον θαυμασμό της οικουμένης, από το 1944 έως σήμερα γεννά συνεχώς ερωτήματα. Ποιος είπε το «Όχι»; Πότε; Γιατί; Αποτέλεσμα αυτής της τακτικής είναι να χάνεται σταδιακά η σημασία της 28ης Οκτωβρίου, να αγνοεί η Ευρώπη την καθοριστική συμβολή της Ελλάδας στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και οι Έλληνες να μην παρευρίσκονται στους εορτασμούς για τα 70 χρόνια του Πολέμου.

Μήπως αυτό συμβαίνει γιατί το «Όχι» στο διάστημα που μεσολάβησε, έχει υποστεί τόσο διαστροφή των ιστορικών δεδομένων, απόκρυψη και αλλοίωση των συνθηκών που το δημιούργησαν, ώστε η εικόνα του να έχει ξεθωριάσει; Μήπως οι ηγέτες με την ασάφεια και τη σιγή τους καλλιεργούν αυτές τις σκιές που εννοούν τις πολιτικές αποκρώσεις τους; Ίσως το «όλοι μαζί» εκείνης της εποχής, που άγγιξε μυθικές κορυφές αλτρουισμού και αυταπάρνησης, τελικά να μην είναι αρκετό για να απαντήσει σε όλα τα ερωτήματα, ούτε να αντιπροσωπεύει κάτι γνώσιμο στη σημερινή κοινωνία. Ομοίω το υπερήφανο εθνικό φρόνημα που υπήρχε τότε, να αποτελεί σήμερα για ορισμένους «Έλληνες» μία έννοια υπό αμφισβήτηση.

Αμφισβητούν και αποσιωπούν, ακόμα και όσοι γνωρίζουν, ότι η εγρήγορση για τον επερχόμενο πόλεμο άρχισε μόλις ο Ιωάννης Μεταξάς υπερψηφίστηκε στη Βουλή ως πρωθυπουργός τον Απρίλιο του 1936, και η προετοιμασία στρατού και λαού, όπως και η ομοψυχία τους, που ενισχύθηκαν με διάφορα έργα και νομοθετικές ρυθμίσεις, ολοκληρώθηκαν με γοργό ρυθμό μετά την 4η Αυγούστου 1936, όταν με την έγκριση του Βασιλέα Γεωργίου Β΄ και τον νόμο του Ελευθερίου Βενιζέλου (4229/1929) «Περί μέτρων ασφαλείας του κοινωνικού καθεστώτος και προστασίας της ελευθερίας των πολιτών», προκήρυξε στη δικτατορική διακυβέρνηση της χώρας, κρίνοντας τη λύση αυτή αναγκαία για τις περιστάσεις. Ίσως ήρθε η ώρα να ακούσει ο ελληνι-

Έλληνας φρουρός στην Ηπειρο.

Πορεία ελληνικού τμήματος προς τη στενωπό της Κλεισούρας.

κός λαός από στόματος πολιτικής ηγεσίας όλη την αλήθεια, ότι δηλαδή ο Ιωάννης Μεταξάς πήρε την απόφαση για τη «μέχρις εσχάτων άμυνα» σε περίπτωση εκθροικής εισβολής, την 18 Μαρτίου 1939, και ότι την δημοσιοποίησε προς πάσα κατεύθυνση, σε εκθρούς (Εμ. Γκράτσι) και συμμάχους (Αγγλους και Βαλκάνιους), όπως αναφέρουν οι πηγές και ο Τύπος της εποχής εκείνης.

As γίνει γνωστό στον ελληνικό λαό ότι δεν έκυσε το αίμα του άδικα, ότι υπήρχε συμφωνία του Ιωάννη Μεταξά με τους Αγγλους για τη Δωδεκάνησο, που έμμεσα διατυπώνεται στην «Ανακοίνωση προς τους αρχιουσιτάκτες και δημοσιογράφους την 30ή Οκτωβρίου 1940» και ευθέως στις σχετικές συζητήσεις που είχε στα πολεμικά συμβούλια με τους Αρχηγούς του ελληνικού Στόλου (επίσημα στοιχεία ΓΕΝ) με τον πρεσβευτή της Αγγλίας Sir Michael Palairrett και με Αγγλους επιτελικούς, Heywood, όταν πλέον εξασφαλίστηκε το μέτωπο της Ηπείρου τον Δεκέμβριο του '40.

Να η απάντηση που έδωσε ο Αγγλος πρεσβευτής

στην Αθήνα από τον εξόστη της οικίας του, στα πλήθη που ζητωκραύγαζαν: «Ζήτω η Αγγλία». («Η Καθημερινή», 30 Οκτωβρίου του 1940)

«Ζήτω η Ελλάς» απήντησε ο κ. Πάλερετ και έπειτα εδέχθη μια επιτροπή Δωδεκανησιών. Ημερ μόλι της κρασί, ετσούγκρισαν: για τη νίκη. Καθώς έφευγαν ο κ. Πάλερετ τους είπε: «Να τσουγκρίσω μαζί σας και στα ελεύθερα Δωδεκάνησα!»

Σήμερα τιμούμε μόνο την ηρωική ελληνική ψυχή, τη συναισθηματική έκρηξη, την ομοψυχία και τις θυσίες ενός λαού που πολέμησε για την ελευθερία του. Αγνοούμε (;) γι' αυτό υποτιμούμε τη σημασία του επιτελικού σχεδιασμού, τους κοινωνικούς, στρατηγικούς και εθνικούς στόχους, που με πειθαρχία και ακέραιο ελληνικό ήθος θεμελίωσε ο τότε ηγέτης Ιωάννης Μεταξάς και ενσάρκωσε όλος ο ελληνικός λαός, δημιουργώντας το θαύμα της νίκης, εξασφαλίζοντας την εθνική ανεξαρτησία του και την ενσωμάτωση των Δωδεκανήσων.

* Δημιουργός της ιστοσελίδας www.ioannismetaxas.gr